

Szerkesztőségi iroda:

Dobay János könyvnyomdája,
saját házában.

Kiadó hivatal:

Winkle Gábor könyv-
árus üzlete,
főter, Prág-ház.

BÉKÉS

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetések felvételnek Gyulán Winkle Gábornál és a szerkesztőségénél. — Hirdetési díj: 50 szóig egyszeri hirdetésnél 60 kr., 100 szóig 1 frt., kétszeri hirdetésnél 25%, háromszori hirdetésnél 50% elengedés. — Nagyobb hirdetéseknel méltányos árelengedés. — Nyiltér Garmondsora 10 kr.

Megjelen

hetenként egyszer,
minden vasárnap.

Előfizetési díj:

Három óra . . . 1 ft
Hat óra . . . 2 ft
Kilenc óra . . . 3 ft
Egy évre . . . 4 ft

Kongó-tégla (klinker) 3 utakról.

„Gyakorlati utmutatás kongó-tégla utak (klinker) építésére.” ily című füzetet bocsátott közre 1868-ban Mihalik János, min. tan. a magy. kir. közmunka és közlekedés miniszteriumban.

En ismételve figyelmeztetem volt megyénk községeit, különösen azokat, melyek vasutmentiek s melyekben a helységet az indóházzal csinált uttal összekötni égető szükség, hogy figyelmüket a kongó-tégla ut tanulmányozására fordítsák; hogy Torontál és Somogy megyékben ily utak már vannak; hogy olyanokat a törvényhozás is eszközre kell kinyilatkoztatni azaz, hogy az említett téglautak folytatására 1868-ban nevezetes összeget utalványozott — mindazonáltal s különösen azon alkalomból, hogy Gyulán épen most van szőnyegen a várost a pályaudvarral csinált uttal összekötni, de mert különben — is e kérdést viszonyaink közt igen fontosnak tartom: e tárgyra visszatérni s nevezetesen a fentirt utmutatást ismertetni szükségesnek tartom.

Általános tájékozással legezészerűbb lesz, ha szerzőt magát engedem szólani, a ki előszavában a következőket mondja:

„Magyar- s Horvátország legnagyobb részének sajátos viszonyai a közönséges kőutak építése elé oly nagy akadályokat gördítenek, hogy ezen országok útépítéssel foglalkozó mérnökeinek nem marad egyéb hátra választások, mint hogy az utépítési rendszernek valamely más, rendkívüli neméhez folyamodjanak.

A sok — kísérletképen alkalmazott rendszer közül — legtöbb előnyt elvitatlanul a Németalföldön általában meghonosult kongó-tégla-ut építési rendszere nyújt, miután az ily ut építési módja egyszerű, mint olesó, s hozzá csupán oly anyagok szükségesek, melyek közegény vidékeken is elegendő mennyiségben található.

Szerzőnek Németalföldön 1847. évben tett utazása alkalmával módja volt ezen építési rendszer számos előnyéről saját tapasztalásai után meggyőződhetni, s 1855 évben a fennállott kereskedelmi miniszterium részéről jóváhagyott indítványa folytán alkalma volt, a zombori ut 200 öl hosszú szakaszát kongó-téglával kiépíteni, mely út azután, dacára annak, hogy terhes szekereknek folytonos közlekedési eszközül szolgált, tökéletesen jónak bizonyult, és ezen kísérletképen kiépített út-szakasz, egy évi folytonos használat után bizottmányilag megvizsgáltatván, szakértők által egészen hiánytalanul találtatott.

Ezen eredmény alapján Torontál és Somogy megyében több rendbeli út építettett kongó-téglából, a miért is várható, hogy ezen építési rendszer Magyarországon is általánosan meghonosul, s legkivált a közegény alföldön a közlekedésnek kiváló szolgálatakat teend.

Ezen rendszernek a kőkavics utak felett következő előnyei vannak:

1-ör a kongó-tégla-útépítés, rendszerint sokkal olesóbb mint a kőútépítés, mint ez a jelen iratban példák által bizonyítottatik.

2-ör. Kongó-tégla-utak, kiépítésük után, úgyiszlólván egy tökéletes egészet képeznek, s rögtön használhatóak, holott a kőutak tömördek javítását igényelnek, s kiépítésük, valamint gyakori kijavításuk s kavicsosál lett beborítottatásuk után is úgy gyalogok, valamint szekerek számára valóban csak a kintás és gyötrés eszközei.

3. Az esőzések, a helyett, hogy rongálnák a kongó-tégla utakat, azok megállapodását eszközlik — s az utpályát tisztítják.

4. Sár és por ily utakon, az ezekhez megkivántató anyag hiányozván, — nem képződhetnek, s azoknak felhordása a nem burkolt utakról csekély s egyszerű eszközökkel megakadályozható.

5. A kongó-tégla-utakon való fuvarozás, s kocsiszás jó, valamint rozsd időben is egyaránt mindig egyenlően kellemes, s bizonyos teher továbbállítására jóval kisebb erőket kíván, mint a kőut.

6. Az ily utak fentartása igen egyszerű, s aránylag igen csekély költséggel eszközölhető. Minthogy a kellő gondossággal épült út csak ritkán s csak hosszabb időközökben igényel javítást, ennél fogva csak kevés felügyeleti személyzetre, s a helyreállításához megkivántató anyag folytonos készlet tartására épen semmi szükség nincsen.

Hogy a fentartási költségek mennyivel kisebbek ez utaknál mint a kavicsos utaknál, kitűnik abból, hogy az utóbbiak Somogyban mértföldenkint, s évenként 8000 frtot, míg ellenben a már elkészült téglautak első ízben 600 frtot, azontul pedig még kevesebbet vesznek igénybe.

Mindezen előnyöket azonban csak akkor érhetjük el, ha a kongó-tégla-utakat, különös szorgalom, s kiváló pontossággal építjük; mert habár a rendszer maga egyszerű is, mindazáltal a részletes munkálatok körül a legszigorubb pontossággal szükséges eljárni, minthogy különben minden hiba a legérzékenyebben boszulja meg magát.

Ha ellenben a munka kedvvel, s érdekléssel fogatosítottatik, akkor bizony számíthat rá az építő, hogy utja a kívánalmaknak megfelelő lesz, s aránylag sokkal csekélyebb építési s fentartási költség mellett, minden más-kép épült uttal, hordképesség s tartósság tekintetében, versenyezhet.

Szükségtelen megjegyeznünk, hogy ily utak, előadott tulajdonságaiknál fogva, csapatok, s nehéz ágyuk szállításánál kiszámíthatlan előnyöket nyújtanak, s kivált a közegényeken keresztül a vasuti indóházakhoz vezető utakra s más efféle célokra ajánlhatóak, de még városok s falukban is célszerű az utaknak burkolása ilyen kongó-téglákkal.

Igy ismerteti szerző a kongó utakat, melyeknek nálunk nagy előnyei szembeszökők. S ezen előnyök még feltűnőbbek lesznek, ha vesztük, hogy azon tetemes összegek, melyeken kőutakhoz kövek vásároltatnak és tatarozási anyag évről évre, a községből kivándorolnak, míg ha kongó utak építetnek az építési kiadás bent marad a községben és — hogy utóbbi esetben a községben a téglagyártás felsőbb fokán honosul meg, melynek a helyi építkezés is nagy hasznát veendi, de hasznát veendi annak a munkás nép is — megjegyzem még, hogy az utcai utra sok sár hurezoltatván fel, midőn az letakarítottatik, a sárral sok drága kavics is lehordatik.

Hallottam ugyan itt, a kongó utakról mondatni, hogy azok német alföldön már túlhaladt álláspontra. Nem tudom ez így áll-e valósággal, de ha így állana is, ha a kongó utak hazájában már tökéletesebb utakat építenének is, míg abból épen nem következnek, hogy mi azzal egyelőre be ne érjük, a minek ott oly sokáig jó hasznát vették s veszik maig.

En annál fogva ezen állítást, mely pozitívásra nem emelkedett és ama nyilvánosság előtt eddigelé még nem részletezte — oly körülménynek nem tartom, mely nézetemen változtasson.

A következő számban az anyagokról szólandok u. m. kongó-tégláról, a homokról és a vizről.

Ismertetése Mihalik János min. tan. utmutatásának a kongó-tégla utak építésére nézve.

(Folyt. következik.)

— **Figyelmeztetés.** A békésmegyei gazd. egyesület a f. év tavaszán ismét kész tagjai számára a m. kormánytól elhasznált távirtdarab-sodronyot szállóművelési célra eszközölni. Felhívatnak tehát mindazon egyetemi tagok, kiknek ily sodronyra szükségük van, hogy levél útján alólírtnál legkésőbb f. é. február 8-ig jelentsek ki, hány font vagy mázsát kívánnak. Későbbi jelentkezés figyelembe nem fog vétetni. Az átvétel helye és ideje e lapok útján ki fog jelöltetni. — Gereudás, január 20. 1874.

Mokry Sámuel,
egyleti titkár.

Megyénk köréből.

— A tek. megyebizottság 1873-ik évi december 1-én s folytatva tartott közgyűlésében 624. sz. a. hozott határozata szerint a f. évi első évnegyedes megyebizottsági közgyűlés f. évi február 9. s következő napjaira tűzvetvén ki: erről (czim) oly hivatalos felkéréssel értesítettik, hogy ezen közgyűlésre megjelenni s a közügyek elintézésében részt venni sziveskedjék.

Tárgysorozat.

1. Az alispán jelentése a megye állapotáról és időközben tett intézkedéseiről;

2. Az igazoló választmány jelentése a megye bizottsági tagok pótválasztásáról;

3. A fegyelmi választmány jelentése, Németh József árvaszaki úlnök ellen főispánilag elrendelt fegyelmi vizsgálat tárgyában;

4. Márki István kir. tszéki vizsgáló bíró határozata, miszerint Foltényi Ignác orosházi j. szolgabíró, Tar István csorvási bíró s Schuch Sándor csorvási jegyző ellen a rendszeres bünvádi kereset elrendelgetett, — s a főispánilag felfüggesztett fentnevezettek helyettesítése feletti intézkedés;

5. Az állandó választmány véleménye Reök István megyebizottsági tag által indítványozott székelyáttétele tárgyában;

6. Miniszteri rendeletek: és pedig miniszter elnöki leirat a pénzügyminiszteri tárcza átvétele; belügyminiszteri rendelet a f. évi megyei költségvetés; — az 1872-ik évi pénztári hiány; az árvaszaki hivatalosolga mult évi illetménye, a megyei katonai lakok eladatása; — földm. ipar és keresk. m. r., a halászati szabályrendelet; honvéd miniszteri r. a hadsereg és honvédség lövészegletének fedezése czéljából megrendelt előmunkálatok; — a közmunka és közl. miniszteri r. az aradi Körös szabályozási társulat működése tárgyában.

7. Törvények kihirdetése;

8. Törvényhatósági levelek: Hajdu kerület közönségének átirata a köztörvény hatóságok közigazgatási szervezése; Somogy megye átirata az adó behajtásnak a törvényhatóságokra bizása; — Jászkon kerület átirata a törvényhatóságok területi rendezésének elhalasztása; — Csikszék átirata a törvényhatóságok sorában továbbra is meghagyatása tárgyában;

9. Pénztári ügyek: a megyei pénztárak véletlen vizsgálatáról felvett jkönyvek s a pénztári tisztség jelentései;

10. A állandó választmány javaslatai: a f. évi közmunka erő felhasználása; — a honvéd menházra teendő adakozás; a jegyzői nyugdíj alap iránti szabályrendeletre tett községi nyilatkozatok; a kolera tárgyában kelt főorvosi zárjelentésben tett indítványok; — s a gyomai és csabai ipartársulatok tárgyában;

11. Az állandó kórházi bizottság jkönyvi kivonatai: a jégveremre tett utalványozások; s a betegek felvétele intézkedés jóváhagyása tárgyában;

12. A magyar országos iparegyesület igazgatóságának megkeresése a hadi felszerelési tárgyaknak hazai ipar általi szállítása érdekében;

13. A megyei gazdasági egyesület megkeresése a kőutak befásítása tárgyában;

14. Az öcsödi gyógytár elnyeréséért beérkezett kérvények iránti megyei tiszti főorvosi jelentés;

15. A megyei mérnök jelentése a szt.-andrásai 17. sz. Körös átvágási hid kijavításából felmerült költség többlet iránt.

16. A m.-berényi volt kovács és kerékgyártó czéhek vagyona feletti rendelkezés.

17. Számvevői vélemény: Szarvas városának kérelméről, miszerint azon megyei végzés, mely a zárszámadásokhoz az évi költségvetésnek csatolását rendeli, megváltoztassék.

18. Számvevői vélemény az öcsödi Körös hid költségeinek kivétési módozata iránti községi kérvényről;

19. A megyei tiszti ügyész jelentése Fehér Ignác gyulai vendéglősnek a városi tanács határozata elleni felelőszólásáról; Időközben érkezendő ügyek. Kelt Gyulán 1874. január 28-án. Jauesovics Pál, alispán.

Levelezés.

Szarvas január 18. 1873.

(A fiatalok bálja.)

Könnnyü véru, könnnyü szívü fiatalok, azt tanácsolja neked, a tiszteletre méltó vének kara, hogy hagyj már egyszer bohóságaidat; mert van e valami nevelésesebb, mint kapkodni léha mulatságok, muló öröme után? — Hisz léteünk ugy is oly rövid határok közé van szorítva, hogy időnk is alig marad komolyan és ájtatosan elmélkedni; — a halál eszméjével megbarátkozni s az örökké valónak kegyelmét felhívni; bocsátán meg véteinket...

Könnnyü véru, könnnyü szívü fiatalok, te csak nevedet a tapasztalt és bölcs vének komoly feddözéseit — és nem jobbitól meg magad; sőt, midőn vidám kacajjal ürted az öröm poharát, nem átalod azzal vádolni a tisztas véneket, hogy azok sem voltak különbek fiatal korukban, mint te most; azt merészled állítani, hogy ama reszkető kezekben, melyek most az imakönyveket forgatják: egykoron deli szüzek kacsói reszkettek — — és oh hallatlan elvetemültség! — bünnös könnyelműséggel ki röppen ajkadon azon istentelen megjegyzés, hogy zsolozsmák helyett szerelmes verseket dudogtattak, hajdanában a mi tiszteletre méltó véneink...

Hiába minden kérése, intése, dorgálása a vallásos öregeknek, a fiatalok nem hiszi, hogy az öröm oly hiába való, melyet kárpótolna az ima, nem hiszi, hogy egy tánc mulatságnál többet érne bár mily megható templomi prédikáció — — s felede élte rövid voltát — és nem félve a haláltól, gondtalanul, vidoran lejt egyik napról át a másikra. Mit törődik ő azzal, hogy egykor mivé leend; hisz nem a gyötrelmet az élet ezéjja, de a boldogság. Ösztönszerűleg érzi, hogy fel kell használnia a kínálkozó örömeiket — most, midőn még nem késő, — mert jöni fog idő, mikor keresve nem fog találni bánatnál egyebet.

— Ah, tisztelt publikum, bocsánat — — nem akarok értékezést írni. — —

satyrát sem a vének ellen, — — hymnust sem az ifjuság mellett. — A fentebbieket a veszélyes tollnak kérem beszámítani, melynek azon rossz szokása van, hogy szereti az eszméket hosszadalmas ozikornyaival eltemetni — s innen származik aztán, hogy eszméket oly nehéz találni a vidéki levelekben.

— — Telát a fiatalok bált adott. Ideje is volt, mert a kisasszonyok rég vágytak már egy kis táncra, — az urfiak egy kis udvarolgatásra; a mamák egy kis diskurálásra; a papák egy kis pityizálásra. — Kedvét tölthette mindegyik, — mert nem hiányzott sem a táncosnő, sem a táncos, sem a sok mama, sem a sok papa. A mamák diskurálhattak a többi mamákkal; a papák pityizálhattak a többi papával; ha ezt is megunták s arcz izületük ama bizonyos erőszakos nyújtózkodásra érzett hajlamot, melyet ásitásnak neveznek: akkor csak be kellett bukkanniok a báterem ajtaján — s látva ott borzos — s ép azért szellemes — fiukat egy még borzasabb, tehát még szellemes kisasszonnyal táncolni, — álmodozásra való hajlamuk rögtön elmúltak — s látogatván a jövőt, azon eszmére érdekedtek, hogy ama kisasszony nem lenne rossz parthie a „kölyök“ számára.

Lehet, hogy a mama gondolt ilyesmit, — sőt az sem lehetetlen, hogy az illető érdekelte ártatlanság is — nem annyira lovagja nagy szavain gondolkozik, mint inkább azon, hogy ugyan mennyi gombostü pénzt kapna tőle, ha hozzá menne nőül. — Ezen gondolatok azonban nehezen fordultak meg a bálban bárki fejében is, hisz volt miről beszélni, mit nézni, miről gondolkozni más egyéb. — Nekünk legalább — kik e sorokat írjuk (noha csak „egyén“ vagyunk) oly káprázat fogta el gyenge szemünket, midőn végig tekintünk a karunkulus szemű, elefánt csont vállú, hattyúnyakú — és lilom szál termetű hölgyek során, hogy e káprázat áthatott itélő tehetségünkre is s most sem tudnók megmondani, hogy ki volt a legszebb?

Minek is ott kritika hol kritikának helye nincs; mert volna e bátorsága akár Gyulai Pálnak is (ki pedig felettébb kötekedő gyerek) bírálata alá venni egy szép hölgyet — kivált szemben az illetővel? — Nem hiszem, hogy ilyesmit merne tenni, mert jól tudja, hogy a delnök rózsás körmei nem csak a sziveket, de a szemeket is meg tudják karmolni — s ki ohajtana szemtelenné válni bármily szép nő miatt is?

A rendezőség meg tett mindent, hogy az időmúlta nagy szobából csinos bál ter-

met alakítson; — a hölgyek is elkövettek mindent, hogy a sziveket ábrándokba ringatták, és a helybeli közönség is meg tett mindent, hogy otthon maradjon — s helyet adjon a vidék szépségeinek. És ki ne feledte volna el az otthon maradt itthoniakat ez otthonról itthont kereső bájos vidékieket. (Csak a hölgyek értendők.) — — Lelkesültségem oly nagy vala a látott és engem elkábitott, elbűvölt ideiglenes felett, hogy már már neveiket akarám itt felsorolni, — de ily embertelenségre még sem birtam veteledni, hiszem a fővárosi „Kikircs“ és a „Lepező“ című ujságok jámbor levelezői örjögő dühbe és fájdalom búsomorságba esnének, ha megelőzötve látnák magukat, egy vidéki lap által.

— — És most szép hölgyeim, képzeljék hogy én egy igen-igen becses bókka, mily erre csak egy vidéki levelező képes, — veszek bucsut sohajtva óhajtott bájalak-jaiktól.

Alexander Magnus.

— Jegyzéke a b.-gyulai kir. e. f. ftöszéknél 1874. évi február 3—6-áig előadandó bünyenyítő ügyeknek.

Február 3-án.

Előadó: Nogyall László

2392. Karácsony Sándor és neje bírói zártörés.

2411. Zsindel János súlyos testi sértés.

2400. Dudás Mojsza és társai veszélyes fenyegetés.

Február 4-én.

2412. Prokup György tolvajság.

2413. Tót Mihály és nagy Imre erőszakossági vétség.

2401. Turi A. Mihály bírói zártörés.

2481. Szikora (kapszula) Mária tolvajság.

Február 5-én.

2482. Alatyán Mihály és társai súlyos testi sértés.

2480. ifj. Arató István súlyos testi sértés.

2371. Ludvig József nyilvános erőszakoskodás és tettleges bántalmazás.

Február 6-án.

2569. Adamik Rozália gyermek gyilkosság

234. Csipkár János és társa Högye Istvánné.

Ujdonságok.

— A gyulai polgári iskola javára rendezendő táncvizsga és sorsjátékhoz a sorsjegyek e hét folytán bocsátattak ki s eddig is már a legszebb eredménnyel. — A sorsjegyek kétharmadrésze Gyulán küldetett szét, és többek mellett kaphatók: Ferentzy Alajos, Nagy Ferencz, Winkle Gábor, Reinhardt József, Alcsér János és Szálish Sebés-tény uraknál. — A beérkezett tárgyak eddig is közel 500-at tesznek ki.

— Egy eszabai kisasszonynak sorsjegyeinkből egy helybeli barátja néhányat küldött elárúsítás végett. — A kisasszony-barátnő azokat bérmentetlen levélben azon kijelentéssel küldé vissza, hogy ha a megye székhelyének áttétele végett bocsátatnának ki e sorsjegyek, készséggel tartaná meg, így azonban visszaküldi. Ez eljárására csak azt jegyezzük meg, hogy a t. kisasszony még nagyon is hasznát vehetné a Csabán megnyitandó felsőbb leányiskolának, melyhez — habár csak homokszemekkel — mi gyuliaiak is járultunk.

— Miként pesti országos lapokban olvassuk, a ministerium nyilvánosság elé akarja bocsátani azon nagyobb összeget fizető adóhatalékosok neveit, kik nem fizetésük mellett jókora részlet csapnak. — A községiadó tekintetében ezt czélszerű lenne nálunk Gyulán is foganatosítani, a névsor kétségtelenül igen érdekes lenne, csak hogy a kormány eme tette nek utánzását az ő hivei közül többen alig köszönnék meg.

— Pál napi országos vásárunk eladók tekintetében népesen folyt le; sertés legkevesebb 24,000 db. volt, és az elején nagy áron kelt, mely később apadt; — marha 200 darabon felül és jó áron kelt, míg a lónak igen csekély volt ára. — A belső vásár igen csekély, mit a lágyabbra fordult idő és esőzés okozhatott.

— Helyreigazítás A nyerevény-tárgyak közé Szulimán Istvánné urhölgy aján-dékát tévesen vettük fel china ezüstnek; — az ajándékozott 6 gyümölcsös tiszta ezüstből készült, és bársony dobozban van elhelyezve. — Továbbá a névsorban tévesen van Reizner Emma neve, mert az ajándékozó: Reizner Berta kis hugánk.

— Foltényi Ignác orosházi szolgabíró ellen rendszeres fenytő vizsgálat rendeltetvén el, állásától felfüggesztetett, s helyettes szolgabírónak Orosházára Eördögh Lajos megyei aljegyző, helyettes jegyzőnek pedig Justh Gyula tiszteletbeli aljegyző lett ki-nevezve.

TÁRCSA

Három nap életemből.

Clauren II. után

közlő: ifj. Fábry Károly.

(Folytatás.)

Izletes szaga a kis fenyő rigónak éhségemet majdnem a dühösségig csigázta fel, mig a mazsolás almás rétes után majd nem az szájam nyála folyt.

— Hancem nagy isten! a fenyő rigócska csak négy volt, az almás rétes pedig alig fedte egy kis tányér alját!

A tanácsos urra egy madárka jutott, a házi nő pedig kettőt vett ki, az almás rétesből is elvette a nagyobb részt, s nekünk csupán csak is a maradékot hagyta meg — osztózára.

A még következő vajás kenyérre vétém szemememet, s reményemet. — Nekem azonban minden nyalánkságnál jobban esett az, hogy én ezen embernek 36000 ftját ajándékoztam vissza, s ő nekem ezért még is csak egy egyszerű vacsorával rójjja le háláját, — — a mi még neki kissé drágas hálának is tetszett — s én jó étvágyamat kissé korlátok közé szorítám, a mint körülbelül az ötödik falatnál drága házastársa irigylő szemének rám szegzettségét vevén észre.

Asztalnál beszélgetésünk alatt többi közt jelen állapotomra terelődött a beszéd, s a mint én szándékomat, s végzett tanulmányainat az unalomig elmagyaráztam neki, kitörő örömmel kiáltott fel: „bennünket az

ur isten maga hozott össze! — én ma épen gr. Csákvárinétől jövök, kinek ügyeit van szerencsém itt vezetni — s kinek magán titkárra ép most állambivatalba lépett, miért is ő engem felkért, ha netán, ennek helyébe egy másikat szerezhetnék; s azok után melyeket ön nekem itt előadott, ön egészen azon állomásra való emberke. Ha ön akarja holnap reggel a grófnő kocsiján, — mely engem ide hozott hozzá kimehet, s ön önnök ajánló levelet adok, hozzá kimehet, s jót álllok róla fejem és nyakammal, hogy ön megkapja az állomást.

Miért nem mondta ezt előbb? s én nekének legnagyobb gyönyörűségére bizonyosan egy falatot sem lettem volna képes örömben elfogyasztani — most már jól voltam lakva, tulságos jól, szerettem volna az egész világot magamhoz ölelni.

Természetesen az állomást rögtön elfogadtam, — s ő beszélt nekem Fülke városáról, ahoz tartozó 20 faluról, melyek szinte a grófnő javadalmához tartoznak, a messzé messzenyuló erdők, a nagyszerű vadászatról, s azon sok nyul, fogoly, fácánról stb. melyeket neki az eddigi titkár, — konyhája számára, — küldözgetett, s több más ehhez hasonló nagy dolgokról, — s hogy az előbbi titkár is az ő párfogása folytán jutott állomásába, — s hogy mindezen fáradságáért csak nyomorult 10 aranyat szorított ki.

Én rögtön kinyilatkoztattam, hogy — mindamellett mikép én 36000 ftját megtalálni szerencsés valék — hogy én, ha a le-irt állomást megkaphatnám, szívesen akár

20 aranyat is áldoznék. — A kis pohos tanácsos ur erre egy üveg bort hozott, hogy az új titkárral ünnöje egészségére kocintson.

Ő budait rendelt, hanem a melyből nekem a sárga tanácsosné csontos kezeivel öntött aligha volt más, mint egyszerű karcos (löre) hanem ha tiszta acitum aceticum lett volna, mégis kiittam volna mert azon nő egészségére szolt, ki nekem másnap kenyeret és munkát adandó volt, — s az én saját egészségemre is.

A vacsora után a tanácsos ur szobájába mentünk, hol egy kis kötelezvényt kellett írnom azon bizonyos ígért 20 darab aranyocskárról, — s azután másnap reggel 8 órára magához — rendelt, mikor az ajánló levelke, s a befogott kocsi készen várandott.

Haza menet, útközben pár mellékes megjegyzés, észrevétel merült fel bennem a tanácsos ur, neje s a kötelezvényke felett; hanem inkább azon szerencsémre gondoltam melyet ezen ember által nyertem s elfeledém ifju könnyelműségemben azon könnnyü sebet, melyet a tanácsos viselete ejtett.

Amatlanul töltém a féljélt ágyamban megbabálással ugyan nem vádoltattam magam, a karcos sem szált fejembe, — de az öröm szorította össze szíveimet, — akár az egész éjlet édes anyámnak írva tölthettem volna el, a kin kívül részt örömben bizonyára senki sem veendett volna. — A mellett, mellemet azon jó önértzet emelte, hogy én szerencsémét egyedül magamnak, s becsületességemnek köszönhetem, mert ha én elég becstelen lettem volna a 36000 ftot

magamnak megtartani, ugy én soha sem ösmertem volna a tanácsost a maga 4 fenyő rigócskájáról, s talán soha sem lettem volna a grófnő titkárra.

— — — Másnap reggel a fülkei uton hajtottunk.

Vidrai ur az ajánló levelet, pár fontosabb megjegyzés mellett, átadta, melyeknek vége az volt, hogy én mi ketten jól tesszük ha egymás kezét mossuk, s jó barátok maradjunk.

Végül még egy sorsjáték szelvényt nyomott markomba, hihetőleg hozzá gondolván, hogy a leszámolásra marad elég ideje.

— A nap szépen sütött ki, — az ut nagyszerű volt. — Előbb az országúton, majd kitérve a mellék uton, g.öpen, réten, virágok és cserjék közt repültünk.

Az összes falvakból, melyeken keresztül haladtunk, — körülhemszgett minket a felicimázott nép, mint a mely — a kocsis előadása szerint, — mind a fülkei vásárra igyekezett.

Az idő később megváltozni kezdett, — az ég borulni, sőt ritkán szemezni is kezdett, — majd egyszerre egy felhő huzodott felé- bünk melyből oly zápor dült alá, hogy a szabad mezőn megállanunk kellett, mert az ember alig látott 3 lépésre orra előtt.

Én kis felöltöm alá kuporodtam össze, oly görcsre, mint egy sündiszó. Mind a mellett borigáztam, — mig az ülésen, hol kis ülepedés történt, a víz összegyűlt, s én ugy trónoltam felette, mintha a tenger felett uralgnék.

(Folyt. köv.)

— **Reök ur** „számos ügybarát támogatásával” „a megye székének áthelyezése érdekében Gyuláról Csabára” „Röpivék”-et bocsát ki, megjelent belőle három szám, s úgy látszik ezzel az egész vállalat véget ért. — Az ügy, melynek védelmére ily iverk kibocsátása volt szükséges, ismeretes, s ezzel semmi közünk, de nem hagyhatjuk említés nélkül a vállalat irodalmi oldalát. Nagyon csodálkozunk, hogy Reök ur oly lap élére függeszti nevét, melynek tartalma ugyan elmfuttatás, de ennek porondja a vásár ponyvája. Bárki tollából kerültek a „Röpivék” sorai, gyakorlatlan kezét árulnak el, legalább a cél: a népies előadás nem sikerült. Az ily tatárpereskedéssel ma már célt nem érünk. Sőt éppen ellenkezőleg: az izlést rontjuk, pedig ez az irodalomnak célja éppen nem lehet. Beszélnek e röpivék csatározásokról, csatákról, klumi ködről s hadi operációkról, mihez nekünk semmi közünk, de nem hagyhatjuk válasz nélkül lapunkra tett megjegyzését, hogy a szerkesztő, ha távozik, huzza be az ajtót, vagy hagyjon a háznál okos embert. Lapunk „ajtaja” mindig s mindenki előtt tárva van, azon a gyulai ember éppen úgy betekinthet, mint a csabai, amint hogy be is tekintettek több ízben, s így a „Röpivék” szerkesztője is, mint tudjuk, s amint maga is mondja, s hogy aztán megsem volt ott „okos ember,” ezt nagyon is őszinte vallomásnak tartjuk.

— **Az első hó** kedden és szerdán esett le gazdáink nagy öröme, de várva várta ezt három Nimiródók is, kik hosszas utánjárás után 1, mond egy fegyverre szert tevén, rég elfojtott vágyuknak kielégítésére a szabadba siettek. Egy hosszu napi fáradságuk nem is veszett kárba, a siker koronája nem maradt el, egy tűzoknak nézett pulykát kevés híján majd meglöttek. De hiába, a szenvedély kielégítése fáradsággal jár.

— **Kinevezés.** Vangyel Sándor törvényeszi irnokot az igazságügyminister a gyulai kir. járásbíróvához végrehajtónak nevezte ki.

— **Bákrónika.** Sokkal boldogabb időkben alig volt annyi alkalom mulatni, mint épen a rozsdás, choleras és Krachos évre következett farsangon. A vidéken is egymást érik a mulatságok, a mult csötörtökön Szeghalmon volt, ma Ladányban leend, ugyan csak a mult héten Dobozon. Nálunk pedig egész sora, tegnapra a színészek által hirdett „nagy álarcos bál” mint a bőven garnizott hirdetmény mondja, volt megtartandó, ma pedig a kath. körben és a „Király”-ban lesz bál, mint halljuk, az újárósi és nagymagyar városi olvasókörök is rendeznek egy-egy táncvizigalmat, ugy a színészek is még egy álarcos bálát. S mindezek felett a polgári iskola javára a tanács által rendezendő bál oly élvel kecsegtet, minőt még e farsangon városunkban hiába kerestünk.

— **A gyulai nyilvános muzeum** részére *Oláh József* gyulai lakos 1854-ben az Új-Körös medre ásásakor öt ásó-nyomról felszínre került — úgy látszik IV. (vagyis Kun) László magyar király korabeli, XIII. században divatos — kisebbszerű rozslás vas dísz csákányt sziveskedett adni.

— **New-Yorkban** egy megindítandó lap föllivásában a többek közt előfizetőinek ezeket igéri: A lap ára két dollár. Az előfizetők minden negyed évben egy hírheft gazember képét kapják, husvétra tavaszi kabátot s István napra új kalapot. Ugyisint az előfizetők haja minden hat hétben megnyíratik s a himlő ellen beoltatnak. Ki három évre előre fizet, halála esetében pompás halotti jelentést kap, ugy szintén egy koporsót, vagy hat ezüst kanalat.

— **Uj zeneművek.** *Táborszky és Parsch* nemzeti zenemű kereskedésében *Budapest* legújabbban megjelentek: *Blaháné kedvelt dalai.* 24 válogatott népdal id. Ábrányi Kornélól; ára 2 frt 50 kr. Ezen terjedelmes és díszesen kiállított zenemű közkedvességű énekes nőknek Blaháné asszonynak sikerült arcképevel van ellátva és magában foglalja mindazon népdalokat, melyeket Blaháné a nemzeti színházban oly nagy tetszés közt szokott énekelni. Ez új népdalok, magyar zenének valódi gyöngyei, melynek becse Ábrányi jeles letétele által még fokoztatik bizonyára egyaránt magukra fogják vonni,

ugy az énekesek, mint a zongorázók figyelmét. minthogy a kíséret ugy van letéve, hogy a dallamok is benne foglaltatnak; s így e dalok ének nélkül is játszhatók. — A korábban megjelent, két magyar dalgyűjteménynek (Ábrányi 5 népdalának és Tamásy dalainak) birtokosai bizonyára nem fognak késni gyűjteményüket e bocsos számmal kiegészíteni.

— **Megjelent** és szerkesztőségünkhez beküldetett a „Magyarország és Nagyvilág” 1873. 10-ik évfolyamának jutalomképe: „*Báthory István*” Matejko nagyszerű festménye kőrajz másolatban. — Eme közfigyelmet ébresztett kép méltán meg fogja lepni a kivitel nagyszerűségénél fogva az említett lapnak előfizetőit. — A kiadó hivatal kéri az előfizetőket a szétküldés tekintetében némi türelemre; miután a szétküldés a példányok nagy számánál fogva csak fokozatosan esz-közölhető, és alig lihető, hogy az február vége előtt befejeztetnek.

Eme műlap mellett felhívjuk t. közönségünk figyelmét a „Magyarország és a Nagyvilág” című lapra is, mely képeinek dísz, és változatosan vonzó tartalmánál fogva, méltán hazánk első képes lapjává tekinthető. — A 4. szám képei a következők: Visoczkij József. — Erdélyi szász mátkapár. — A bibornok-felavatási ünnepély. Utazás az északi sarkvidéken (3 kép). — Szövege: Visoczkij József. — Báiban, (Költem.) — Kigyógyult szerelem, (Elbesz.) — Erdélyi szász mátkapár. — A bibornok felavatási ünnepély. — Vere Klára, (Elbesz.) — A szabadságról, (Greguss A.) — Utazás az északi sarkvidéken. — Fővárosi tárczalevel, (Porzó.) — Az elszegényedés mestersége, (Jókai elbesz.) — Különlék. — Szótalány. — Sakkfeladvány. — Szerkesztői üzenetek.

— **Ki mondja meg mikor lesz Orosházán világitás?** A „Békés” f. é. 4-ik számában ezen kérdéssel zárja be az orosházi tudósító egyik közleményét, melyben községünk bíróját a nagy közönség előtt mint a világitásnak, s így a korszerű haladásnak egyik ellenségét tünteti fel. Sajnálatos dolog midőn oly idegen valaki Izraelben s félrevezetetik hamis próféták által, és mielőtt meggyőződnek a valóságról, elménczkedik egy köztszteleben álló férfiu felett, a ki bizony bármely korszerű üdvös eszmetámogatásában szegyenére soha nem válik községnék. — Ha minden befolyásos egyén oly meleg pártolója lett volna, midőn nem rég az előjáróság által szőnyegre hozatott, a világitás eszméjének, — mint épen a község bírójára volt, *ugy már volna világitás Orosházán.* De hogy a jószándék kellő támogatás hiánya miatt létre nem jöhetett, ezért a tudósító által oly könnyű véruleg élezpontba vett községi bírót legkisebb számadás terheli. Igen jól emléksünk a kérdéses lámpa miatti panaszos ügyre is, — jelen voltunk, nem felejtettük el W. polgártárs és községünk bíróját közt felmerült rövid párbeszéd kitételeit sem, melyek közt legkevésbé hangzott a „minek világit, ne világitson”-féle kifejezés, sőt ellenkezőleg, miután értesülve voltunk hogy az illető polgártárs lámpája világitását igen is rövid időre szorítja, — legtöbbször együtt alszanak el, — igyekezett őt a bíró figyelmessé tenni, miszerint ha világit, kevésbé tarthat lámpája eltolvajlásától, minthogy az égő lámpát az éjjeli örök is szemmel kísérhetik. — Világitanunk kell tehát Orosházán is hogy legyen világitás, — egyesülünk a közös jóakarásban, mert csak ez vezethet eredményre az üdvös újítások terén, — növeljük a világitást nemes érzelmek fénykörére is, hogy jobban felismerhessük egymás jó szándékát, s alaptalan sértő élezelések helyett meggyőződve a tények valóságáról, ismerjük el egy oly bírónak érdemeit, ki habár az elménczkedés terén, mint egyszerű földmivelő, tudósító úrral nem versenyezhet is — de jó irányu törekvések, tiszta szelid lelkiesség és ember társai becsülésében magát felülmulni bizonyal nem engedi.

Orosházán január 26. 1874,

az előjáró társak:

Baranyai József albíró.	Plovszky József esküdt.
Dávid Péter esküdt.	Gabnai Mihály esküdt.
Plentner István esküdt.	Szabó György esküdt.

— **Szathmáry Károly** szintársulata, mint említők a legrosszabb időben látogatá meg városunkat, innen volt aztán, hogy az első előadások csaknem üres ház előtt tartattak, az utóbbi napokban azonban már mind sürűbben látogatják, s a társulat ezt meg is érdemli. Follinus első látogatása óta nem volt nálunk jobb szintársulat, mint épen a Szathmáryé, van néhány oly tagja, kik a vidék bármely nagyobb színpadán is megálhatnak, s kik a fővárosi közönség előtt is már tetszéssel találkoztak. Az előadások egybeváogók, kerekededekek, a tagok sok igyekezetet mutatnak, s kifogásunk csupán a darabok megválasztása ellen lehet. Lukácsy darabjai közönségünket nem gyönyörködtetik, s a színpad is célt téveszt ily darabok előadása által. A Zsidó honvéd, Mária Terézia s a Jezsuiták — ez ugyan nem Lukácsy, de nagyon hasonlít rá — a eszmadia mint hercezeg stb. művelt közönséget sosem fog a színpadba vonni. Egyáltalában nem tudjuk megérteni, mért kell vasárnapon épen ily fércz művekkel előállni, s ez a vidéki társulat közös hibája; ha a színpad célját a tanítás, jóizlés, s az irodalmi nyelv terjesztésében keresik, ugy az ily darabok előadása által e célt elérni nem fogják, épen a vasárnapi közönség az, melyre a színpadnak az említett hatást kell gyakorolnia. De igazságosak akarunk lenni, — voltak igen jó darabok is és pedig jól előadva. Parlagi Jancsi után azt a jó tanácsot adjuk a társulatnak, hogy ne adjon énekes darabokat, nincs hozzá ereje. Csötörtökön Abonyi felkapott színműve. „A betyár kendője” igen szép közönséget gyűjtött egybe, s talán épen e darab volt az, mely a nézőket legkevésbé elégité ki. Az előadás szakadozott, vontatott s oly döcögös volt, mely a darabnak minden színi hatását elrontotta, Darvas — a betyár szerepében Shakespeare valamennyi tragikai hőst mutató be nagy páthossal, de kevés hatással, s még kevesebb sikerrel. Zsófi a kocsmárosné lyánya, bármily esábitó s szilaj alak is, még sem hisszük, hogy Abonyi oly alakot kívánt a színpadra vinni benne, minőt nekünk Schubert Emma mutatott be. Szerémi Andrisa oly lapos, oly esetlen volt mely előbbi szerepe után táplált véleményünket tökéletesen megváltoztatá, az hívők hogy utolsó itt léte óta igen szépen haladt: e szerepében megmutatá, hogy a régi. Frank Lenke kulcsárnét elég híven, több helyen igen jól alakítá. S mit először kellett volna említenünk, Láng Irma játéka kárpótolta a sok hiányt, mely e társulat egy előadásában sem tűndökölt annyira, mint épen „A betyár kendője”-ben. Az egészen nagyon meglát-szott, hogy nem Szathmáry rendezte. Láng Irma Örszi szerepében a magát megadó, a férj durvaságát annyi kedvességgel szelidítő fiatal asszonyt oly bensőséggel s valódi érzéssel adá, mely részvétünket tökéletesen megnyerte, majd Kulcsárné házánál Andrissal való ismeretsége folytán beállt kétes helyzetét, a valódi szerelemnek a szép lélekkel küzdött harcát, melyben távoztán, mégis ez utóbbi győzött, oly színi erővel, oly hatással adá, minőt töle rövid ittléte alatt is már megszokánk. — Az előbbi darabokból Szatmárit s Darvast kell dicsőretilen említenünk, mint kik szerepöküket — Darvasra nézve ez utóbbi darabot kivéve, — sok ügyességgel s tanulmányt feltételező művészettel töltik be,

— **A gyulai polgári iskola** építési alaptökéjéhez január 31-ig a következő kisorsolando tárgyakkal járultak:

289. Özvegy Bodoki Károlyné tentatartó. 290. album. 291. Németh Antalné lámpa. 292. Tessedik Kövér Anna kép. 293. pénzárca 294. Kéry Elekné gyümölcs kosár. 295. Csasz Istvánné két díszes pezsgő pohár. 296. Uterbach Ágnes két virág pohár. 297. Uterbach Nelli cukortartó. 298. Alcsér Jánosné kis dohántartó. 299. gyufatartó. 300. ifju Huszka Jánosné szivar tárca. 301. Kovács Szidi szivar tárca. 302. Kovács Blanka levélnyomó. 303. Dr. Kovács Istvánné szivartartó doboz. 304. Lindenberger Ignáczné cukortartó. 305. Farkas Zsigmondné levélnyomó. 306. gyufatartó 307. kis pénzárca. 308. Kliment Gyuláné díszes lámpa.

309. Szigeti Lajosné varró doboz. 310. színes pohár. 311. Fraller Jzsefné női pénzárca. 312. cukortartó. 313. ezüstözött pohár. 314. ezüstözött pohár. 315. Moldoványi Mimi fogpiszkáló tartó. 316. Topics Lujza látogató jegy kosár. 317. Ferenczi Magdolna óra tartó. 318. Ferenczi Alajosné bronz tentatartó. 319. Másik Mária óra. 320. Másik Szidonia szivartartó. 321. Vásárhán Demeterné nagy album. 322. Terényi Lajosné varró párna. 323. Stummer Gyuláné gyümölcs borító. 324. cukortartó. 325. Terényi Berta két pezsgő pohár. 326. Hoffman Alajosné pénzárca. 327. album. 328. pohár. 329. gyertyatartó. 330. Seres Józsefné cukor doboz. 331. Osváth Andorné uszonatá-nyér. 332. ifj. Huszka Imréné óra párna. 333. Dubányi Jánosné levél album. 334. Hüke Józsefné cukordoboz. 335. Tüköry Istvánné gyufatartó. 336. cukortartó. 337. tentatartó. 338. képek. 339. Mondák György-né cukortartó. 340. egy pohár. 341. Ternovszky Mihályné cukorka tartó. 342. egy pohár. 343. ifju Végh József magyar remek-írók gyémánt kiadásának III. kötete. 344. Secasianné Sidonia szivar tárca. 345. Gyöngyösi Vilma levélnyomó. 346. Gyöngyösi Etelka cukortartó. 347. Bodoki Söfia tentatartó. 348. Ambrus Ilka szivar és gyufatartó. 349. Mezei Antonia ékszerartó. 350. ékszerartó. 351. idős Végh Józsefné fali naptár. 352. özv. Dubányi Imréné. kép. 353. kép. 354. kávé csésze. 355. tentatartó. 356. Lacsni Mária varró párna. 357. ékszerartó 358. Szücs Jánosné dohántartó. 359. Petrovics Ágnes két gyertyatartó. 360. Végh Gáborné fénykép album. 361. id. Végh Józsefné látogató jegy tárca. 362. két gyertyatartó. 363. Szántó Alajosné kis tentatartó. 364. pohár. 365. Deimel Anna gyertyatartó dísz. 366. Deimel Cornelia könyvjegyzék. 367. özv. Bauer Jánosné cukortartó. 368. Bauer Gizella kötökösár 369. Szilvási Istvánné óratartó. 370. Szilvási Mariska schawl. 371. Ruttkay Károlyné két kisebb virág pohár. 372. ifju Nuszbek Józsefné két nagyobb virág pohár. 373. özv. Kis Antalné cukor doboz. 374. özv. Hoffman Adolfné tentatartó. 375. Hoffman Izabella gyertyatartó dísz. 376. Heczler Alajosné dohántartó. 377. Uferbach Józsefné tentatartó. 378. ifj. Uferbach József levélnyomó. 379. Uferbach Mariska két gyufatartó. 380. Uferbach Gyula két ezüstös pohár. 381. Uferbach Rózi virágtartó. 382. Dömény Lajosné gyufatartó 383. takarékpénztár. 384. két virág pohár. 385. Nagy György egy vasaló. 386. Kollát Jánosné egy pár virág pohár. 387. Bödö Jánosné egy vasaló. 388. Dr. Stiassny Miksáné virág pohár. 389. virág pohár. 390. Bogár Róza két virág pohár. 391. Andrassy Miklós né toillet doboz. 392. A. B. C. dohántartó. 393. Dede Lajosné porcellán virágtartó. 394. Erlaki Iluska Löksházáról egy porcellán virágtartó. 395. Schröder Franciska könyv. 396. gyufatartó. 397. varró párna 398. Kis Etelka fogpiszkáló és gyertyatartó dísz. 399. Schröder Mari kötökösár. 400. gyertyatartó dísz. 401. látogató jegy tárca. 402. Sal Teréz két kép. 403. karperecz. 404. Grimm Károlyné pohár. 405. tentatartó. 406. Kohlmann Károlyné tentatartó. 407. Berbekuz Mariska főkötő és nyakkendő. 408. if. Krajs tochvill Józsefné dohány és szivartartó targonca. 409. tentatartó. 410. Paulovitz Bé-láné gyümölcs tányér. 411. porcellán tentatartó. 412. Bornhauser Antalné két virág pohár. 413. özv. Verner Antalné gyertyatartó. 414. cukortartó doboz. 415. sötartó. 416. Niedermayer Antalné virág pohár. 417. ékszerartó. 418. színes pohár. 419. Ujfalusi Gyuláné kávé csésze. 420. Ujfalusi Irén horgolt nyakkendő. 421. Lieska Mária cukortartó doboz. 422. két virág pohár.

Gazdaszat, ipar és kereskedelem.

A szarvasi takarékpénztár üzlet forgalmának kimutatása 1873-ik január 1-től 1873-ik decz. 31-ig.

Bevétel
Pénztármaradvány 1872. dec. 31-én 974.75
Betételekből 136516.19

Könyvecske díjából	76.37
Letéti díjából	8.25
Váltók visszafizetéséből	585300.—
Jelzálog kölcsönök visszafizetéséből	22045.50
Előlegek visszafizetéséből	985.—
Váltók kamataiból	12274.22
Jelzálogos kölcsönök kamataiból	11762.41
Előlegek kamataiból	333.5
Részvény átirási díjakból	28.—
Késedelmi kamatokból	546.97
Tartalék alapnak kamataiból	1379.41
1860-ki államsorsjegyek kamataiból	30.—
Összesen	772190.12
Kiadás	
Betételek visszafizetésére	165950.79
Betételek folyó kamataira	966.48
Leszámitolt váltókra	587394.—
Előlegekre	1385.—
Tiszti és szolga fizetésekre	2200.—
Lakbérre	250.—
Irodai szükségletekre	161.64
Adó és bélyegre	691.40
Különfélékre	285.93
Napi biztosi díjakra	302.—
Tisztviselők jutalmazására	100.—
Tartalék alapnak	1379.41
Tisztelet díjakra	534.36
Jótékony czélokra	137.—
Osztalékokra	4582.40
Pánztármaradvány 1873. dec. 31-én	5869.71
Összesen	772190.12

Mérleg és vagyon kimutatása.	
Tartozás	
Részvénytőkének	35000.—
Betéti tőkének	239516.93
Betételek után tőkésített kamat	5465.74
Váltók után 1874-re előre felvett kamat	1814.22
Jelzálog után " " "	919.34
Előleg " " " "	43.30
Tartalékalapnak	5240.16
Ennek félévi kamatja	201.55
Fel nem vett osztaléknak	267.2
Tiszta jövedelem 1873. évre	9086.64
Összesen	297353.35
Követelés	
Leszámitolt váltókban	152564.—
Jelzálogos kölcsönökben	132357.—
Előlegekben	4330.—
Felszerelésekben 5% levonás után	726.64
1860. államsorsjegyekben	1506.—
Pénztármaradvány 1873. dec. 31-én	5869.71
Összesen	297353.35
Jövedelem és költség kimutatása.	
Tartozik	
Az első félévi betétek után tőkésített kamat	5565.—
A 2-od félévi betétek után tőkésített kamat	5465.74

Betétek folyó kamataira	966.48
Tiszti és szolga fizetésekre	2200.—
Lakbérre	250.—
Felszerelésekre 5% levonása	47.75
Irodai szükségletekre	161.64
Adó és bélyegre	691.40
Vegyés költségekre	285.93
Tartalék alap kamataira	395.34
Napibiztosi díjakra	302.—
Tisztviselők jutalmazására	100.—
Tiszta jövedelem 1873. évre	9086.64
Összesen	22507.92
Követel	
Könyvecske díjakba	76.34
Letéti díjakba	8.25
Váltók kamataiban	12376.68
Jelzálogos kölcsönök kamataiban	12109.99
Előlegek kamataiban	331.66
Részvény átirási díjakban	28.—
Késedelmi kamatokban	546.97
1860. államsorsjegy kamataiban	30.—
Összesen	22507.92
Salacz Ferencz, igazgató.	
Ponyiczky János, pénztárnok.	
Novák György, könyvvezető.	

Nyilttér.

Minden barátim és ismerőseimnek, kik súlyos betegségem alatt részvétüknek szives jelét adták, különösen pedig Dr. Kovács István és Dr. Styaszny Miksa orvos uraknak, kik folytonos figyelemmel és segélylyel kitérték betegségemben, szívvel jövő hálám nyilvánítom. — Tartsa meg őket isten!!
Bak Salamon.

Figyelmeztetés.

Az I. gyulavárosi takarékpénztár ez időszerű birtokosai ezennel figyelmeztetnek, hogy a mennyiben névre szóló részvényeket adásvétel, vagy más uton szereztek volna, azokat az alapszabályok értelmében annyival inkább saját nevükre átiratni el nem mulasszák, mivel ellenkező esetben sem a szelvények kiosztásánál, sem pedig az évi osztalék kiszolgáltatásánál mint nem igazolt tulajdonosok tekintetbe nem fognak vétetni.
Kelt Gyulán, január 20. 1874.

9) Kertay Zsigmond, igazgató.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő
Dobay János.

HIRDETÉSEK.

5) **MEZO-BERÉNYBEN** 3-4
egy teljesen jó karban levő

Z O N G O R A

van szabad kézből eladó, a venni szándékozó értekezhet

Haty Károly

városi jegyzővel, mint ki az eladással megbizva van.

6) **Az uj-városon** 3-3

OLÁH GYÖRGY
asztalos mesternél

három szoba, konyha, kamara, záros fahelyiség és padlás

 hasznbérbe kiadó

Egy teljesen felszerelt

BILLIÁRD

minden szükségességekkel — egészen jó karban — ellátva, szabad kézből eladó

Huszka Jánosnál
Gyulán.

7) 2-3

Hirdetés.

Csernus Károly kis-kunfélegyházi születés, 28 éves, gőzmozdony- (Locombil) felvigyázók számára felsőbb helyen előírt vizsgálatot kielégítő sikerrel letette, ajánlja magát uraságokhoz kovácsnak vagy gép mellé.

Tudakozódhatni Félegyházán levél által

11) 1-2 **Csernus Károlynál.**

Az orosházi takarékpénztár
rendes közgyűlését

a nagy választmány ez évi január hó 25-én tartott gyűlésében hozott határozata folytán

1874. évi márczius hó 1-ső napján délután 2 óraker

saját gyűléstermében tartandja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívattak.

Tanácskozási tárgyak:

1. A közgyűlési elnök megválasztása.
2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletév eredményéről.
3. A számadások előterjesztése a számvizsgáló bizottság jelentésével.
4. A választmány javaslata az alapszabályok 84. §-a értelmében, a tiszta jövedelem felosztása tárgyában.
5. Sorshuzás útján kihuzott 8 választmányi tag megválasztása.
6. A számvizsgáló bizottság megválasztása az 1874. évre.
7. A közgyűlés jegyzőkönyvének aláírásával megbizandó három részvényes megválasztása.

Kelt Orosházán, 1874. január hó 26-án.

Az igazgatóság.

10) 1-*

Közhirre tétetik, miszerint a békési uradalmi gulyából

1 db. 5 éves és 4 db. 3 éves, tenyésztésre alkalmas bika

eladó, venni szándékozók a békési uradalmi tisztartásánál jelentkezzenek.

8) zenek. 2-3

Mező-Berényben

Bonyhai Benjáminnál

2 darab, — eredetileg a gróf D'Orsay féle tehenészet fajtajából származott, saját nevelésű igen

szép sweiczi üszök,

egy-egy évesek illendő áron megvehetők.

12) 1-3